

РЕШЕНИЕ

№ 7639

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5012** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от “Фасилит“ ООД, чрез адв. С. П., срещу решение № 1665 от 10.04.2023г. постановено по АНД № 20231110201975/2023г. по описа на СРС, 9 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 553296-F569188/04.01.2021г. издадено от директор на Офис „Център“ в ТД на НАП С., оправомощен със заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП.

Касаторът оспорва решението като неправилно и необосновано. Възразява, че при издаване на АУАН, не е спазен тримесечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, тъй като органът по приходите разполага с всички необходими данни, в случаите при неподаване в срок на декларация за обстоятелствата по чл.5, ал.4, т.1 КСО, нарушителят да е известен на органа, още с датата на извършване на нарушението. В случая АУАН е издаден след срока, считано от датата на нарушението. Поддържа и, че евентуално приложение следва да намери разпоредбата на чл.28 ЗАНН, тъй като декларациите макар и със закъснение са подадени и не са настъпили никакви вреди за бюджета. Прави искане за отмяна на решението и на НП.

Касационната страна – директор на Офис „Център“ в ТД на НАП С., чрез своя пълномощник в съдебно заседание оспорва жалбата.

Прокурорът от СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, след анализ и оценка на събраните във въззивното производство доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба на “Фасилит“ ООД срещу наказателно постановление № 553296-F569188/04.01.2021г. издадено от директор на Офис „Център“ в ТД на НАП С., с което на основание чл.355, ал.1 от КСО, са му наложени три административни наказания – глоби в размер на 500 лева всяка, за нарушения на чл.5, ал.4, т.1 КСО и чл.4, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба Н-13/17.12.2019г.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства районният съд е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на разпоредбата чл.5, ал.4, т.1 КСО и чл.4, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от министъра на финансите, обн., ДВ, бр. 1 от 3.01.2020 г., в сила от 3.01.2020 г., съгласно които норми, работодателите и осигурителите подават до съответната компетентна териториална дирекция на НАП декларация образец № 1 (Данни за осигуреното лице), до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа, а при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок – до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението.

Фактите не са спорни по делото и правилно са приети от СРС, а именно, че “Фасилит“ ООД в качеството си на осигурител и работодател на Ж. Х. Г.-Ч., не е подало в компетентната ТД на НАП (ТД на НАП С., офис „Център“), декларации образец № 1, за месец 01.2020г., месец 02.2020г. и месец 03.2020г. в сроковете по чл.4, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба Н-13/17.12.2019г. (25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните), като декларациите са подадени на 24.07.2020г. Тези обстоятелства не се оспорват от страните по делото и обуславят приложението на разпоредбата на чл.355, ал.1 КСО, съгласно която, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4, се наказва с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Възраженията на касатора са, че нарушенията не са установени в срока по чл.34, ал.1 ЗАНН, както и, че са налице основания за прилагане на разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗАНН.

За констатираните нарушения е съставен приложеният АУАН № F569188/10.09.2020г. от старши инспектор по приходите. Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, за неоснователност на възражението на дружеството, че при установяване на нарушението, не е спазен срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН. Съгласно цитираната

разпоредба, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако са изтекли две години от извършване на нарушението по КСО. Безпротиворечива е съдебната практика, обективизирана и в ТР № 4 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2019 г., ОСС, I и II колегия, че по смисъла на чл. 34, ал. 1 ЗАНН откриване на нарушителя значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, а не съществуването на възможност това да бъде сторено или фактическото намиране на лицето, или осъществяването на контакт между нарушителя и актосъставителя (съответно -административнонаказващия орган), или произнасянето на горестоящ или контролен орган, дали е осъществен състав на административно нарушение и кой е правният субект, отговорен за деянието. Съществен е моментът, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението.

В конкретния случай, нарушението се изразява в неподаване в срока по чл. чл.4, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба Н-13/17.12.2019г. на декларация образец № 1 – Данни за осигуреното лице. Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.10, т.6 от Наредба Н-13/17.12.2019г., НОИ подава данни до компетентната ТД на НАП за издадени и влезли в сила задължителни предписания, когато предписанията са за подаване на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. В случая от административната преписка е видно, че на дружеството са издадени задължителни предписания за подаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО - № ЗД-1-21-00795006/10.08.2020г., издаден е Констативен протокол, също приложен по делото. Данните от НОИ са подадени към ТД на НАП на 11.08.2020г. с електронно писмо. Това е датата, на която се счита, че деецът е открит по смисъла на чл.34, ал.1 ЗАНН, тъй като данните са постъпили при органа овластен да издаде АУАН. Самият АУАН е издаден на 10.09.2020г., тоест преди изтичане на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН, поради което и не е налице твърдяното от санкционираното дружество нарушение.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, оправомощен с приложената заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, при спазване на законоустановената форма съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържа ясно и конкретно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушените законови разпоредби. В НП ясно и недвусмислено са посочени за отделните периоди: сроковете, в които е следвало да бъдат подадени декларации, обр. 1; датите, на които са подадени; периодите на закъсняло изпълнение; датата на установяване на нарушенията, поради което и правилно СРС е приел, че всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН.

Санкцията за нарушението е определена правилно от административно-наказващия орган съгласно нормата на чл.355, ал.1 КСО в минимален размер за първо нарушение. Правилно районният съд е приел и, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН. При издаване на наказателното постановление на основание чл.53, ал.1 ЗАНН наказващият орган е длъжен да провери налице ли са предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН, тоест има ли основания да не се налага наказание за нарушението, тъй като в конкретния случай то представлява маловажен случай. Терминът е дефиниран в чл.93, т.9 НК (приложим съгласно чл.11 ЗАНН): "Маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на

вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Преценката налице ли е маловажен случай се прави от решаващия орган конкретно, за всеки отделен случай, като следва да се вземат предвид вида на нарушението, начина на извършването му, вида и стойността на предмета му, налице ли са вредните последици, степента на обществена опасност и др., като се отчитат и същността и целите на административно - наказателната отговорност. В случая такива обстоятелства не се установяват. Декларацията за м.01.2020г. е подадена със закъснение от 151 дни, за м.02.2020г. – със закъснение от 121 дни и за м.03.2020г. – със закъснение от 95 дни. С оглед тези обстоятелства не може да се приеме, че се касае за маловажен случай на административно нарушение от този вид.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

При този изход на спора право на разноски за касационното производство има касационната страна - юрисконсултско възнаграждение определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, в размер на 100 лева, на основание чл.24, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1665 от 10.04.2023г. постановено по АНД № 20231110201975/2023г. по описа на СРС, 9 състав.

ОСЪЖДА “Фасилит“ ООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.